

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exordium

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

tubicines habebant qui carminibus suis lugubribus presentes ad luctum incitare tenebantur: habebant quoque lamentatrices suas, hæc fini ordinatas, quarum mentio fit, Jer. 9. v. 17.

Verùm Christus hos mortuorum tubicines ferre non potest, ideò dicit: Secedite, & expellit illos ex ædibus.

Diabolus adhuc hodiè tubicines suos alit, qui sonitu suo multos infatuant, ut non recordentur mortalitatem suam, ut concupiscentiis terrenis se dedant, atque in diem vivant, non secus ac si percusserint fœdus cum morte, & cum inferno fecerint pactum, Esa. 28. v. 15.

Hic & nos mortuorum hos tubicines expellamus, ne seducamur ab ipsis, semper memorantes novissima, & in æternum non peccabimus, Sir. 7. v. 40.

Non fugit nos, omnes nos mortalitati consecratos esse: Abel primus fuit, reliqui mortalium omnes ipsum secuti sunt, Methusalem annis gravissimus, Samson fortissimus, Salomo sapientissimus, Absolon formosissimus, Afahel velocissimus, Chri-

stus sanctissimus ipse non potuit à morte immunis esse: exceptis Enocho & Eliâ, qui veluti Candidati æternitatis vivi in cœlum abrepti sunt, & societatem habent cum Patre & Filio, 1. Joh. 1. v. 3. De cæteris omnibus dicitur: Terram geris, terram teris, & in terram reverteris, Gen. 3. v. 19. Despiciamus proindè mortuorum tubicines, quando Epicureorum cantilenam canunt: Venite, & fruamur bonis, quæ sunt, Sap. 2. v. 6. finis enim infelicissimus sequitur: Transi enim mundus & concupiscentia ejus, 1. Joh. 2. v. 17.

Præparemus nos potius ad mortem singulis horis & momentis, sic non est quod mortem exhorrescamus, sed potius cum Simeone lætabundi dicere poterimus: Nunc dimittis servum tuum in pace, Luc. 2. v. 29.

Claudimus cum Ecclesia:
Amen Deus sanctissime,
Fac oppetamus nos pie,
Fac Regna singuli tua
Cœlestia,
Colamus hinc in secula.

DOMINICA XXV. POST TRINIT.

Evangelium Matth. 24. v. 15 -- 28.

EXORDIUM.

CUm Noa, Præco illè justitiæ, vineam plantasset, & vino temulentus in tentorio suo nudus jaceret, illusus est à filio minimo natu Cham, cui propterea maledixit, inquietus: Maledictus puer Canaan: servus

servorum erit fratribus suis, Genes. 9. v. 20. 26.

Deus est, Vos mei! qui vineam fecit in cornu filio olei, quam sepovit, lapidibus construxit, consevitque vitibus nobilissimis & præstantissimis. Esa. 5. v. 1. 2. quâ
lss 3 intel-

intelligitur Ecclesia, quam Deus in V. T. ex Judæis sibi collegerat, qui Abrahæ semen erant, quoad carnem, unde Regius Psaltes: Vitem de Egypto transtulisti: ejecisti gentes, & plantasti eam, expurgasti in conspectu ejus, & plantasti radices ejus, & implevit terram &c. Psal. 80. v. 9. In novo autem Testamento Ecclesia non amplius certo populo adstricta est, sed qui timet Deum, & operatur justitiam, acceptus est illi, Act. 10. v. 35. Quod Christus collineat, Joh. 15. v. 4.

Hæc spiritualis illa vinea est, quam Deus Pater dextera suâ plantavit, Psal. 80. v. 16. & sanguine Filii proprio sibi acquisivit, Act. 20. v. 28. quin & indies adhuc egreditur ad conducendum operarios, & ubi quem reperit otiosum, mittit eum, ut laboret in hac vinea, Matth. 20. v. 1.

Sed & amore quasi inebriatus est ratione vineæ hujus, & expectat bonas uvas magna patientia: Verum plerumque spes decollat, ut loco uvarum faciat labruscas, & tamen eandem non statim excindit, sed optimè eandem curat, ut ipse dicit: Quid est, quod ultra facere debui vineæ meæ, & non feci ei? Esa. 5. v. 4.

Quod si verò omnia beneficia frustra adhibentur, & impius mundus bonitate & longanimitate Dei ad peccata abutitur: Ecce! excitatur ille, tanquam dormiens, quasi Heros jubilans à vino, Psal. 78. v. 65. & maledictione onerat ejusmodi itrifores, ut quasi in signum ponantur, in quos variæ pœnarum sagittæ collineant, Job. 16. v. 14. omnia quippè vindictæ ejus inserviunt, Sir. 40. v. 37. ipse si jubet, feræ sylvestres depascuntur hanc vineam, Psal. 80. v. 14. sive vulpes se insinuant, demolientes gem-

mas, Cant. 2. v. 15. quod de Tyrannis & Pseudo-Prophetis intelligendum, qui in pœnam mittuntur, si voci Dei minus obtemperent, & fructus pœnitentiæ dignos homines non ferant.

Exemplum habemus in civibus Hierosolymitanis, quos Deus in peculium sibi ex omnibus aliis gentibus elegerat, tanq; beneficiis ornaverat, ut rectè Moses: Non est alia natio tam grandis, quæ habeat Deos ita appropinquantibus sibi &c. Deut. 4. v. 7. quia verò uvas non ferebant, sed labruscas, non diutius connivere Deus poterat: sed hanc vineam suam diripiendam tradebat vulpibus & apris, qui ita eam vastarunt, & everterunt, ut lapis super lapidem non manserit, sed urbs cum templo, imò universa regio depopulata sint, sicut Christus aliquoties, maximè verò in prælecto Evangelio ipsis quoque prædixerat.

Nos methodo nostræ inservientes spectabimus

- I. Triplicem Querelam.
- II. Triplicem Medelam.
- III. Triplicem Cautelam.

J. J.

Exegesis.

LEo rugivit, quis non timebit? Dicit Amos c. 3. v. 2. Hoc commodè ad prælectum Evangelium applicare possumus: hinc enim profectò rugit Leo de Tribu Juda, & non modò Judæis, sed & toti mundo interitum suum annunciat, quis non exhorresceret? quis non in verâ pœnitentiâ bonum consilium arriperet, quod ille, tanquã Angelus magni consilii Judæis, nobisque omnibus suppeditavit, quod exitum